

ממתק לשבת

פרשת השבוע: ראה תשע"ט

חומש: דברים

כיצד רואים 'ברכה'?

עם חוש השמיעה כבר נפגשנו, אדם שומע מה שהוא רוצה... קוראים לזה 'שמיעה סובייקטיבית', האם יש גם 'ראייה סובייקטיבית'? התורה בפרשתנו מגישה את המפתח לברכה או לקללה: 'ראה' אנוכי נותן לפניכם ברכה וקללה. מדגישה את המילה 'ראה' ללמדנו את היסוד העמוק של 'הראייה', לא מדובר כאן בהסתכלות חיצונית של העיין, מדובר בראייה פנימית עמוקה שמתחילה מהלב והשכל שלנו. האדם עם עולם ערכיו ומושגיו מחליט מה לראות ומה לא לראות, על מה להתעכב בראייתו ועל מה לדלג ולהתעלם. לראות 'ברכה' או לראות 'קללה' זה עניין סובייקטיבי, יש שבאותו דבר אדם אחד יראה ברכה והשני קללה. במה תלויה ההבחנה הזו? בעומק המבט האמוני, בהסתכלות למרחוק, לא ראייה מצומצמת-עכשווית, אלא ראייה לטווח ארוך. הברכה והקללה תלויים ב'ראה' של האדם, יש אדם שיש לו שפע רב אך תמיד רואה דווקא את המצוקה והעצב, מרגיש תחרות מתישה ומטרידה, מרגיש קנאה ואכזבה שלחברו יש קצת יותר, האם זו ברכה? ויש אדם שיש לו בצמצום אך רואה חיוב ושמחה, האם זו קללה?

בימי רבנותי בישוב שומריה של מפוני עצמונה ת"ו ביקר ראש הממשלה, בפתיחת שנת הלימודים, בהתייעצות לקראת המפגש עם מו"ר הרב עודד ולנסקי שליט"א, שבנו וכלתו אב"י ואביטל הי"ד נהרגו בפיגוע ירי בליל כ"ז מנחם אב תשס"ב [השבוע לפני 17 שנה]. בשולי הדרך הקימו חברים מהישוב עלי גלעד לזכרם. עצרנו בשולי הדרך, הרב נעמד מול הגלעד ואמר שהוא בחר את הכתוב בגלעד והחל מקריא: 'יראו עינינו וישמח ליבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמור לציון מלך אלוקיך', הוסיף ואמר: 'כך מדברים, בלי התבכינות... וברגעים אלו קיבלתי שיעור לחיים מה כוח ראייה עמוקה הנובעת מכוח האמונה של אב שכול אשר יכול לומר: 'יראו עינינו וישמח ליבנו... ולכווין גבוה מאוד ולראות למרחוק.

הרב גבי קדוש

רבנות מועצה אזורית
בני שמעון

